

det er vigtigt at starte med at understrege proportionerne. Det er nikotinen, det er de mange naturlige skadelige stoffer, der bør være i centrum, og vi skal passe på, at vi ikke kommer til at flytte fokus, for så skader vi rygesagen.

Når man producerer cigaretter, bliver der tilsat en række forskellige stoffer, som bl.a. skal ændre smag og forbrænding. En sund økologisk cigaret findes ikke, nogle af os ville måske tilføje: desværre. Ud over at den megen fokus på tilsætningsstoffer skævvrider tobaksdebatten ved at flytte fokus fra nikotinen i den naturlige tobak til tilsætningsstoffer, er der på nuværende tidspunkt ikke den tilstrækkelige og nødvendige viden til at gennemføre et forbud mod tilsætningsstoffer, der øger afhængigheden.

Kl. 13.40

Der er i dag hverken kriterier for eller metoder til at måle et tilsætningsstofs afhængighedsskabende effekt. Der er tale om en meget krævende opgave, som der ikke på nuværende tidspunkt er den fornødne viden eller ekspertise til at løfte hverken nationalt, i EU eller på internationalt plan.

Opgavens kompleksitet illustreres ved, at et tilsætningsstofs egenskaber kan ændre sig, når det kombineres med andre tilsætningsstoffer og igen afhængigt af sammensætningen og mængden af de forskellige tilsætningsstoffer. Komplexiteten bliver ikke mindre af, at det er tilsætningsstoffernes egenskaber i afbrændt stand, som er det væsentlige.

Et forbud mod tilsætningsstoffer og aromastoffer, der kan øge cigarettens afhængighedsskabende egenskaber, vil derfor næppe have nogen effekt, da det vil være teknisk umuligt at lave en videnskabeligt underbygget liste over, hvilke tilsætningsstoffer der skulle øge afhængigheden. En liste med tilsætningsstoffer lavet ud fra en formodning om, at et givet tilsætningsstof er afhængighedsskabende, må forventes at kunne medføre erstatningskrav på grund af den manglende dokumentation.

Når det er sagt, vil jeg gerne meget, meget klart sige, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at det ikke er acceptabelt, hvis tobaksindustrien tilsætter stoffer i cigaretter, der øger afhængigheden og gør det vanskeligere for rygere at stoppe med at ryge. Men det er altså ikke et problem, vi kan løse her fra Folketingssalen, i hvert fald ikke i form af lovgivning. Vi kan bruge styrken her i salen til at fremme sagen der, hvor den skal løses, nemlig internationalt. Tobaksvarer er en international handelsvare, og

derfor er det rigtige sted at løse dette problem efter regeringens mening netop EU og Verdenssundhedsorganisationen, WHO.

Jeg tager EU-vinklen først. Europa-Kommissionen skal ifølge EF-direktivet om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer udarbejde en rapport om anvendelsen af direktivet. Kommissionen skal i den rapport, der skulle være fremkommet den 31. december 2004, også behandle spørgsmålet om metoder til en mere realistisk bedømmelse og regulering af den toksiske påvirkning og skadevirkningerne heraf.

Jeg har skrevet til den ansvarlige kommissær for at få en status på arbejdet og for at lægge pres på at få færdiggjort den rapport, jeg omtalte før. Jeg har i øvrigt markeret, at jeg vil tage dette spørgsmål op på det rådsmøde, der skal finde sted i Rådet for sundhedsministre på næste fredag.

Europa-Parlamentet og Rådet har fremsat forslag til en forordning om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier, populært omtalt som REACH-initiativet. REACH vil også omfatte de kemiske tilsætningsstoffer i cigaretter. Det forslag er en meget kompleks og meget teknisk forordning, der samler og erstatter de nuværende regler om nye og eksisterende stoffer samt reglerne om anvendelsesbegrænsning, dvs. 40 eksisterende direktiver og forordninger, i en ny forordning.

REACH og den kommende kemikalielovgivning i EU, som forventes at træde i kraft i 2006 eller 2007, flytter bevisbyrden for en sikker anvendelse af kemikalier fra myndighederne til industrien. REACH vil være medvirkende til, at der vil blive tilvejebragt de oplysninger, man i dag mangler om de kemiske stoffers egenskaber, og om måder, hvorpå man kan minimere den risiko, der er forbundet med at bruge dem. Derfor vil den forordning forhåbentlig blive et skridt i den rigtige retning. Men på nuværende tidspunkt er det ikke muligt at afgrænse de eventuelle tilsætningsstoffer, der kan være afhængighedsskabende eller øge afhængigheden.

Desuden er der netop i WHO-regi, for at tage den anden internationale vinkel op, på baggrund af WHO's rammekonvention, der trådte i kraft for kort tid siden, etableret et netværk af tobakslaboratorier, der bl.a. skal udarbejde et kompendium med udvidede metoder til måling af ingredienser og afgivelse fra tobaksvarer.

Der er altså vilje til at ændre dette område, og arbejdet er påbegyndt. Det vil glæde mig overordentligt, hvis regeringen også i en beretning